

Константин Константинов

Празникът

Жеравите и щъркелите се бяха върнали вече. Лястовиците поправяха старите си гнезда. Из градините цъфтяха зюмбюл и лалета. В един от дворовете запяха лазарки. Панаирът беше наближил. На Гергьовден ставаше в града голям пролетен панаир. В Диньовия хан бяха вече пристигнали всички гости за панаира: Кочо латернаджията, Артин с папагала, циркаджиите с едно джудже и един арапин и дядо Паруш с Янко и куклите. Строяха бараки, приготвяха сергии, връзваха люлки.

Една вечер дядо Паруш каза на Янко:

– Таз година, синко, се падат в един ден два празника: Гергьовден и Възкресение. Ще има по-голям панаир от лани. Трябва да се готвим здравата – и ние, и децата. – Той казваше деца на куклите.

– Пък то за проклетия, дядо, никак не ги бива – отвърна Янко. – Я колко са дрипави!

Наистина и Кара Кольо, и Тодор, и Кера бяха съвсем изпокъсани – жал да ти стане. Как ще играят пред толкова свят!...

Старецът въздъхна, извади от торбичката празничната си риза, взе ножици, скрои дрехи на куклите и благослови:

– Да ни са живи и здрави! Те ще ни нахранят и облекат! Нека ги пременим!

Срещу Гергьовден куклите бяха стегнати и нагиздени. На малкото сандъче беше забучена клонка цъфнал глог – за здраве. Утре беше Гергьовден – по всички врати имаше зелени клончета, а дядо Паруш и Янко нямаха друга къща и затова забучиха вейката тук. Сетне старецът и момчето си легнаха. Дядо Паруш заспа. Янко тъкмо задрямваше, когато усети, че някой го дърпа за ръкава. Отвори очи: Кара Кольо, изправен до него, му кимаше с очи:

– Ела сам!

Янко скочи.

Трите кукли се бяха събрали на съвещание. Кара Кольо, ядосан, издума:

– Не съм съгласен, не съм съгласен и туйто!

– Ама какво бе, бай Кольо? – уплашено попита Тодор.

– Не съм съгласен, разбираш ли, старият да ходи със скъсана анте-рия, пък ние да се перим като пауни. Срамота!

– Право, право, бай Кольо – рече Тодор.

– Имате право, господин Кольо – потвърди и Кера.

– Слушай! – рече Кара Кольо на Янко. – Тая работа тъй не може.

Тая нощ трябва да измислим нещо! Или иначе – ей калъчката... Туй за туй ще стане!...

Янко се уплаши.

– Казвай, Кара Кольо!

Трите кукли и момчето се отдалечиха в ъгъла и почнаха дълго да шушукат.

* * *

На заранта още от рано засвириха латерни, пищялки, люлките се люлееха със смях и викове. Около дядо Паруша и Янко се събраха хора. Работата кипна от първия час. Когато старецът дръпна лъка на гъдулката и куклите мръднаха – изведнъж всички ахнаха от изненада: и трите кукли мърдаха ръце, крака и глави като живи. Сам старецът остана като втрещен – какво бе това чудо! Само Янко се усмихваше и дърпаше новите конци, които нощес бе прокарал. А когато Кара Кольо се обади с човешки глас и Тодор му отговори също тъй, а Кера извика „олеле!“ – всички бяха тъй смаяни, че не забелязаха Янко, който бе навел глава над сандъчето и приказваше на разни гласове. Нощното упражнение беше излязло отлично. От всички страни валяха курабии и левчета. До вечерта не починаха. Такава печалба никога не бяха имали. Дядо Паруш се разплака от радост. А през нощта, когато всички заспаха, Кара Кольо бутна с лакът Тодора и Кера, смигна им и рече:

– Нали ви казах аз – пак таз глава ще измисли нещо! Додеяло ми беше вече да мълча. Най-сетне проговорихме! Сега вече старецът и момчето няма да се страхуват, че ще останат голи и гладни! – и Кара Кольо поглади мустак, па изкомандва:

– А сега всички – тумба!

КРАЙ

© Константин Константинов

Сканиране и разпознаване: unicode, 2007
Редакция: VHorse, 2007

Публикация:

Константин Константинов
ПРИКАЗКИ ЗА ТЕБЕ
Избрани приказки и разкази

ЗЛАТНА БИБЛИОТЕКА
Избрани творби за деца и юноши
Под редакцията на Дамян Дамев
Двадесет и трета книга

Редактор Христиана Василева
Художник Иван Кьосев
Художествен редактор Тончо Тончев
Технически редактор Катя Бижева
Коректор Елена Иванова
Л. Г. У. Тематичен № 2661. Година 1971
Дадена за набор на 8. II. 1971 година
Подписана за печат на 10. XI. 1971 година
Излязла от печат на 30. III. 1972 година
Формат 1/16 84/116. Тираж 60 000
Печатни коли 10,50. Издателски коли 17,12
Цена 2,15 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС, София, 1972
Отпечатана в ДПП „Балкан“. Подвързана в ДПК „Д. Благоев“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3262>]